

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXIV. — Izdan in razposlan dne 8. junija 1880.

58.

Postava od 30. maja 1880,

o opravi troškov za delo Arelske železnice, kolikor jih bode v letu 1880.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Da se začne prerov skozi Arel goro in kos od Inspruka do Landeka, dovoljuje se za leto 1880 2,100.000 gld. avstr. velj. kredita, katerega bode moči, ako se do konca marcija 1881 po polnem ne potroši, še do konca marcija 1882 uporabiti, a ki se v tem slučaju mora šteti tako, kakor da je dovoljen v preudarku leta 1881, torej zaračunjati za službo le-tega poslednjič v misel vzetega leta.

Člen II.

Iznosi zahtevani za kredit, ki je dovoljen v členu I, naj se za zdaj vzamejo iz novcev, kar jih bode v blagajnici, a v kolikor bi to ne bilo dopustno, naj se dobavijo z visečim dolgom ter odplačajo o svojem času iz novcev, izkupljenih iz dokončne kreditne operacije, katera se napravi za delo Arelske železnice.

Člen III.

Zvršiti to postavo naročeno je Mojemu finančnemu ministru in Mojemu ministru za trgovino.

V Schönbrunnu, dne 30. maja 1880.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

(Slovenisch.)

Korb s. r.

Kriegs Au s. r.

59.

Ukaz ministerstva za trgovino od 31. maja 1880,

kako se takim avstrijskim podložnikom, kateri so naseljeni v kaki vnanji deželi, dajo izkaznice za ladjeplovstvo po reki Dunavi propisane.

Da se takim avstrijskim državljanom, kateri so naseljeni v kaki vnanji deželi a bi radi svojimi plovili vršili podunavsko plovstvo, olajša dosega v to s Dunavskim pismom od 7. novembra 1857 (Drž. zak. od l. 1858, št. 13) propisanih izkaznic (legitimacij), razglasa se dogovorno s c. in kr. ministerstvom vnanjih reči in s kralj. ogersko vlado to le:

§. 1.

Izdati ladjeni patent v zmislu §§^{fov} 5 in 15 ministerskega ukaza od 29. januarja 1858 (Drž. zak. št. 22) ima oblast tisto avstro-ogersko konzulstvo, v uradnem okoliši katerega stanuje, kdor prosi za patent.

§. 2.

Primerno avstro-ogerski carinski in trgovinski zvezi (člen VII) bode ladjevni patent razen potrebnosti, propisanih v Dunavskem pismu obsegal tudi to določilo, da mora ladja, ko bi jej, vozeči se zunaj mej monarhije, bilo potreba razviti zastavo, imeti vkupno zastavo, kakoršna je propisana za morske ladje.

§. 3.

O ladjah po konzulstvu patentiranih piše se pri tem uradu stanoviten vpisnik, kamer se dotične ladje z zapored tekočimi števili vpisujejo in v katerih se mora tudi prav v razvidnosti (razpregledu) imeti, če se svojina (last) na koga drugega predene, in kdaj je patent svojo veljavnosti izgubil.

§. 4.

Da doseže pravico, vršiti porečno ladjeplovstvo, mora tudi na vnanjem naseljeni avstrijski podložnik primerno izkaznico (lastniški list, dopustnico), brez katere se ladjeni patent ne sme izdati, po dotičnih propisih ministerskega ukaza od 29. januarja in 12. julija 1858 (Drž. zak. št. 22 in 108) zadobiti; ali v tem slučaju pridržano je trgovinskemu ministerstvu izdati patent.

§. 5.

V slučajih posebne nujnosti dopuščeno je avstro-ogerskemu konzulstvu, v uradnem okraji katerega podjetnik domuje, držeč se veljavnih pravil podeljevati začasne dovoljbenice za plovstvo. Ali konzulstvo o tem takoj poroči trgovinskemu ministerstvu ter položi predenj podjetnikovo prošnjo opravljeno s potrebnimi prilogami, da ono stvar razloči, oziroma plovstveno dovoljenje dokončno podeli.

§. 6.

Zčasne dovoljbenice (licencije) konzulstev niso raztegnene tudi na porečno obrežno vožnjo (kabotažo), s katero se podjetnik misli baviti med avstrijskimi in med pristajališči drugih pribrežnih deželá.

V tem slučaju dobavi si trgovinsko ministerstvo od podjetnika na temelji člena XII Dunavskega pisma — predno mu podeli pridržano si dovoljenje plovstveno — potrebno poročstvo za to, da bode vse ukrepe plovstvenega in poročno-policijskega pravilnika po tanko izpolnjeval.

§. 7.

Tista c. in kr. konzulstva, uradni okoliš katerih Dunava reka zadeva ali seka, imajo pravico, na vnanjem stanujoče avstrijske državljane, ki se poganjajo za ladjarski patent, da bi smeli voditi ladjo veslenico, jadrenico, plavico ali parnico, v zmislu ministerskega ukaza od 29. januarja 1858 (Drž. zak. št. 22) preizkuševati, po tem ko so po tanko izpolnjeni uveti propisani ondukaj in v ministerskem ukazu od 7. maja 1873 (Drž. zak. št. 83), ter na podlogi primernega uspeha le-te preizkušnje izdati dotični ladjarski patent.

Korb s. r.

60.

Ukaz ministra za bogočastje in uk od 1. junija 1880,

kako postopati s tistimi visokošolci pravoslovne in državoznanstvene fakultete, kateri svoje redne pravniške studije s poletnim semestrom začno ali z druge fakultete prestopijo.

Na podlogi Najvišje odloke od 28. maja 1880 ukazujem takó :

§. 1.

Visokošolci, kateri pred začetkom zimskega semestra niso z uspehom opravili preizkušnje zrelosti, smejo se sicer v katere koli predmete I. leta pravoslovnih in državoznanstvenih ukov kot preizredni poslušalci vpisati, ali semester, ki ga kot taki prebodo, naj se jim v nobenem slučaju ne vračunja v zakoniti čas učenja.

§. 2.

Ako so taki visokošolci pred začetkom poletnega semestra preizkušnjo zrelosti uspešno opravili in na to kot redni poslušalci za poletni semester sprejeti bili, smejo se po štireh semestrih, ki jih prebodo kot redni poslušatelji, o t. im. velikonočnem roku pripustiti k pravno-zgodovinski državní preizkušnji, pod uvetom, da so v teh štirih semestrih obiskovali kakor je v redu vse za prvo dvoletje propisane zapovedane (obligatne) predmete.

§. 3.

Takim visokošolcem naj dekan pravoslovne in državoznanstvene fakultete hod ukov takó določi, da bodo tudi tiste zapovedane predmete, katerih so se oni učili v preizrednem semestru, v teku štireh rednih semestrov, — ako je to brez sokoba ukov mogoče, — še enkrat poslušali, samo gledé predmetov, katere morajo poslušati na filozofijski fakulteti, naj se ta ponova ne zahteva.

§. 4.

Ako je takšen visokošolec pravno-zgodovinsko preizkušnjo konci zimskega semestra uspešno opravil, naj bode po nadaljnjih štirih semestrih, v katerih mu se je učiti predmetov drugega dvoletja, pripuščen k pravosodni (judicijalni) državni preizkušnji, ter naj se mu izroči absolutorij (odhodna svedočba).

Tudi za drugo dvoletje naj dekan takemu visokošolcu določi, česa in po katerem redu mu se je učiti, in sicer takó, da bode juristične kolegije drugega dvoletja, katere je visokošolec utegnil poslušati, še predno je opravil pravno-zgodovinsko državno preizkušnjo, praviloma (§. 3) še enkrat obiskovati moral, samo kolegij o narodnem gospodarstvu smeti je izimno uže v poslednjem semestru prvega dvoletja s polno pravno močjo poslušati.

§. 5.

Zgornja določila (§§. 2—4) uporabna so tudi na one visokošolce, kateri so en semester kot redni poslušalci na kateri drugi in ne pravoslovni in državnoznanstveni fakulteti prebili, ter v poletnem semestru prestopijo na fakulteto poslednjič omenjeno.

§. 6.

Visokošolcem, kateri so dva semestra ali več prebili na kateri drugi, in ne na pravoslovni in državnoznanstveni fakulteti, sme profesorski zbor z ozirom na njih dozdanje učenje in delovanje dopustiti, da predmete prvega in drugega leta v tečajih dveh ali treh semestrov dovršijo ter se na konci teh semestrov o pravilnem roku (meseca julija ali oktobra) podvržejo pravno-zgodovinski državni preizkušnji.

Ali to se sme zgoditi samo pod uvetom, da se to, česar se je dotičnik doslej učil, vsaj nekoliko in na neko mer ali stran more šteti da daje podlogo ali pripravo pravništvu, da je dalje za vsak manjkajoči pravniški (juristični) semester vračunjati vsaj dva na drugi fakulteti prebita semestra in naposled, da je dotičnik vse zapovedane predmete prvega dvoletja poslušal kakor je v redu. Samo poslušanje kolegijev, katere je poslušati na filozofijski fakulteti, sme se pridržati tudi drugemu dvoletju.

Conrad-Eybesfeld s. r.